

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 09.11.2001
KOM(2001) 646 endelig

2001/0262 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indførelse af et rammeprogram på grundlag af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union - Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Den 31. december 2002 udløber de fem toårige finansieringsprogrammer, der hører ind under afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, nemlig:

- afgørelse 2001/512/RIA af 28.6.2001 om indførelse af anden fase af tilskyndelses-, udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogrammet for aktørerne inden for retsvæsenet (Grotius II-programmet - det strafferetlige område/kriminaliteter)
- afgørelse 2001/513/RIA af 28.6.2001 om indførelse af anden fase af tilskyndelses-, udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogrammet for de retshåndhævende myndigheder i EU's medlemsstater (Oisin II)
- afgørelse 2001/514/RIA af 28.6.2001 om indførelse af anden fase af et tilskyndelses-, udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogram for personer med ansvar for bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn (Stop II)
- afgørelse 2001/515/RIA af 28.6.2001 om indførelse af et tilskyndelses-, udvekslings-, uddannelses- og samarbejdsprogram inden for forebyggelse af kriminalitet (Hippokrates)
- fælles aktion 98/245/RIA af 19. marts 1998 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union, om et program for udveksling, uddannelse og samarbejde for personale med ansvar for bekæmpelsen af organiseret kriminalitet (Falcone).

Programmerne har et finansielt referencegrundlag for to år på henholdsvis 4 mio. EUR (Grotius), 4 mio. EUR (Stop), 8 mio. EUR (Oisin) og 2 mio. EUR (Hippokrates). For Falcone er den femårige bevilling på 10 mio. EUR, dvs. et gennemsnitligt beløb på 2 mio. EUR pr. år.

Der er hvert år blevet vedtaget årlige arbejdsprogrammer med fastsættelse af målsætninger og tematiske prioriteter, beskrivelse af procedurer og opfordringer til de projektansvarlige om at indgive projekter, der kan samfinansieres; arbejdsprogrammerne er blevet offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende. En lang række projekter, mere end 720 for de fem programmer over fem år, er blevet samfinansieret. De udvalg, der bistår Kommissionen ved forvaltningen af programmerne, og som består af repræsentanter fra alle medlemsstaterne, har i reglen holdt møde to gange om året i gennemførelsesperioden, navnlig for at drøfte og udtale sig om årsprogrammerne og Kommissionens forslag til udvælgelse af projekter til samfinansiering.

En ekstern evaluering¹ har vist, at programmernes effektivitet i forhold til de anvendte ressourcer har været tilfredsstillende. De har opfyldt deres målsætninger og ydet et positivt bidrag på europæisk plan inden for bekæmpelse, forebyggelse og det strafferetlige samarbejde.

¹ Rapport fra Franklin Advisory Services S.A. af 31. marts 2000.

Ifølge den eksterne evaluering burde man dog undersøge en række muligheder for at forbedre de samfinansierede projekters gennemslagskraft, f.eks. kan man afholde færre seminarer og konferencer og i stedet satse på udvekslinger og uddannelsesmetoder, bedre forberedelse af projekterne og en større udbredelse af resultaterne. Der er taget hensyn til disse konklusioner i afgørelserne om forlængelse af programmerne og i dette forslag.

Gennemgangen af resultaterne af de nuværende programmer viser, at det er vigtigt at foretage en strategisk omorganisering af alle de programmer, der yder støtte til aktioner vedrørende forebyggelse, bekæmpelse, politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager. Den seneste udvikling inden for retlige og indre anliggender og EU's prioriteter, som blev fastlagt i Tammerfors, viser, at disse instrumenters struktur er berettiget.

Efter at Det Europæiske Råd i Feira i juni 2000 havde godkendt EU's narkotikahandlingsplan (2000-2004), blev der oprettet en ny budgetpost for forberedende foranstaltninger til en handlingsplan for bekæmpelse af narkotikahandel (B5-831). Denne budgetpost er også medtaget i rammeprogrammet, idet der tages hensyn til betydningen af den del, der specifikt drejer sig om bekæmpelse af narkotikahandel.

Kommissionen har således besluttet at foreslå, at der indføres et samlet rammeprogram, der er underlagt bestemmelserne i afsnit VI, og som skal træde i stedet for de eksisterende instrumenter, der er nævnt ovenfor.

Dette forslag stemmer overens med Kommissionens generelle politik, der går ud på at koncentrere indsatsen om mere omfattende programmer. Det vil medføre en bedre udnyttelse af de disponible ressourcer. Et sådant rammeprogram sigter også mod at forenkle budgetprocedurerne, gøre aktiviteterne mere synlige og øge synergien mellem de nuværende fem separate programmer under afsnit VI.

Europa-Parlamentet er nået frem til den samme konklusion og har efter at have udtalt sig positivt om forlængelsen af programmerne² opfordret Kommissionen til at fremsætte et forslag til et samlet program inden udgangen af 2001.

Rådet har også opfordret Kommissionen til inden udgangen af 2001 at forelægge et forslag til et rammeprogram, der skal erstatte de nuværende programmer, når de udløber, og som skal omfatte bestemmelser om udøvelsen af gennemførelsesbeføjelser³.

2. FORSLAG TIL RÅDETS AFGØRELSE: UDVIKLING

Den strategiske omlægning af alle programmerne under afsnit VI vedrører de fem nuværende programmer.

Idéen er at samle alle de aktioner, der hører ind under afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, i et harmoniseret lovgivningsmæssigt og operationelt hele, så man sikrer, at der er en bedre overordnet sammenhæng mellem aktionerne, og at de aktioner, der ydes støtte til, får en endnu større virkning.

² Betænkning af Kessler, vedtaget af Europa-Parlamentet på plenarmødet den 5.4.2001 (PE 303.051).

³ Rådets erklæring af 28.6.2001 (Interinstitutionel sag 2000/0339 (CNS) 9311/1/01/ REV 1).

De vigtigste målsætninger for programmerne er at give borgerne et højt tryghedsniveau og at forebygge og bekæmpe kriminalitet og bidrage til indførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i overensstemmelse med traktaten.

Programmerne Grotius, Oisin, Stop, Hippokrates og Falcone henvender sig først og fremmest til visse specialiserede erhverv, såsom dommere, offentlige anklagere, aktører inden for retsvæsenet, politi- og toldembedsmænd, andre offentligt ansatte samt personer/tjenester, der yder bistand til ofre. Dog kan uddannelsesinstitutioner, universiteter, forskningscentre, erhvervssammenslutninger i den private sektor og ikke-statslige organisationer også indgive projekter.

Rammeprogrammet viderefører også målsætningerne for de tidligere programmer, samtidig med at det sikrer en højere grad af rationalisering, samspil og stordriftsfordele og medvirker til, at EU's politiske prioriteter gennemføres på en mere smidig måde.

Det skal styrke samarbejdet mellem aktørerne inden for retsvæsenet og mellem de myndigheder, der tager sig af forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet i medlemsstaterne og mellem disse og andre partnere i den offentlige sektor, i civilsamfundet og i erhvervslivet, især med hensyn til bekæmpelse og forebyggelse af visse former for kriminalitet. Endelig skal det fremme aktioner vedrørende støtte til ofre for kriminalitet.

Der foreslås følgende instrumenter:

- uddannelsestiltag vedrørende lovgivningen, de operationelle procedurer og god praksis i medlemsstaterne, herunder uddannelse af retsembedsmænd
- programmer for udveksling og mobilitet mellem organer i medlemsstaterne
- seminarer, kollokvier og konferencer
- forskning og undersøgelser vedrørende lovgivningen og nye samarbejdsmetoder for medlemsstaterne
- aktioner til videreformidling af oplysninger og udnyttelse af resultaterne.

De foreslåede strukturer afspejler den generelle udvikling i fællesskabsprogrammerne og erfaringerne af fem års arbejde i marken.

Omstruktureringen, som ligger i forlængelse af afgørelserne fra 2001, har også gjort det muligt at indføre en ny terminologi og nye former for aktioner:

- ifølge forslaget skal der udarbejdes et årligt arbejdsprogram med mulighed for at udvikle projekter med en varighed på op til to år
- ifølge forslaget kan der gennemføres specifikke aktioner og supplerende foranstaltninger inden for de områder, der er nævnt i det årlige arbejdsprogram
- forslaget giver en klarere definition af de kriterier, der skal anvendes, når man skal vurdere og udvælge aktionerne.

På grund af den voksende interesse for samarbejdsforanstaltningerne på dette område og de mere ambitiøse målsætninger, der er opstillet for rammeprogrammet, er der behov for en tilstrækkeligt stor bevilling. Der skal tages hensyn til Europa-Parlamentets ønske om at sikre Kommissionen en højere budgetmæssig støtte til foranstaltningerne til fordel for indførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Desuden har man noteret sig, at det for de tidligere programmer i gennemsnit kun var 25 % af de indgivne projekter, der kunne samfinansieres af Fællesskabet, og at det således var nødvendigt at afvise en række interessante projekter, fordi der ikke var tilstrækkelige midler til rådighed. Bevillingen skal også gøre det muligt at tage hensyn til udviklingen inden for politisamarbejdet og det retlige samarbejde.

Samfinansieringen af aktionerne er begrænset til højst 70 % (men kan være lavere), undtagen for specifikke aktioner og supplerende foranstaltninger, som kan finansieres med op til 100 %, idet formålet er at nå frem til mere præcise skøn over omkostningerne fra de projektansvarliges side og tilskynde til national samfinansiering af programmet.

Kandidatlandenes deltagelse i de aktioner, der organiseres som led i et program, er også en af de vigtigste målsætninger med henblik på udvidelsen, hvis første fase forventes at blive indledt i programmets løbetid. Indtil da bør organisationerne og de offentlige myndigheder i kandidatlandene tilskyndes til i højere grad at deltage i projekterne som partnere. Kommissionen foreslår desuden, at der gennemføres en række specifikke aktioner (beskrevet nedenfor) på en række områder, som ansøgerlandene eksplicit har udtrykt interesse for. Det vil dog stadig være en organisation i en medlemsstat, der har det formelle ansvar for fremsættelsen af et forslag og for, at den vedtagne aktion gennemføres ordentligt.

For at holde kandidatlandene fuldt informeret om prioriteterne i årsprogrammet foreslår Kommissionen, at der afholdes informationsmøder for repræsentanterne for disse lande (afgørelsens artikel 7, stk. 3); disse møder skal afholdes efter de officielle møder i det udvalg, der er nedsat med henblik på forvaltningen af programmet. Det vil også være muligt at indkalde eksperter fra disse lande (artikel 8 i forretningsordenen for de nuværende udvalg).

Denne information vil lette det forberedende arbejde vedrørende de aftaler, der skal indgås med hvert enkelt kandidatland med hensyn til deres bidrag til budgettet for programmet.

Erfaringerne med gennemførelsen af de tidligere programmer viser, at de forslag, Kommissionen modtager, ikke altid fuldt ud dækker de politiske prioriteter, som EU har fastlagt, og de tematiske prioriteter, der er fastsat i årsprogrammerne. Der kan fremsættes forslag til målrettede aktioner for at opfylde specifikke behov inden for bestemte områder.

Det foreslås derfor, at der i arbejdsprogrammet kan peges på specifikke aktioner, idet det præciseres, hvilken form for aktioner der skal være tale om (informationskampagne, konferencer, uddannelsestiltag, udvekslingsprogrammer, forskning, evaluering af lovgivningsinstrumenter), hvilke emner de skal dække, og hvilke mål de skal nå.

Disse specifikke aktioner kan finansieres 100 %. De indkomne forslag vil blive vurderet efter samme kriterier som alle andre forslag.

Kommissionens erfaringer og konklusionerne af den eksterne evaluering viser, at programmet skal omfatte supplerende foranstaltninger, for at målsætningerne kan nås mere effektivt.

Disse foranstaltninger er udformet som støtte til de aktioner, der allerede samfinansieres under programmet. Med andre ord kan Kommissionen i sit årlige arbejdsprogram anføre en række emner og temaer (såsom udvikling af netsteder eller databaser med oplysninger, der stammer fra aktionerne under programmet, eller afholdelse af møder for eksperter, der er specialiseret i et bestemt emne), der kan samfinansieres med op til 100 %. Ifølge forslaget begrænses den procentdel af de årlige bevillinger, der kan anvendes til specifikke aktioner, til 10 % af det årlige budget. Der afsættes også 10 % til supplerende foranstaltninger.

De nærmere vilkår for Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelserne vedrørende programmet tager udgangspunkt i Rådets afgørelse af 28. juni 1999⁴ (den såkaldte komitologiafgørelse). Selv om det kun er obligatorisk at anvende denne afgørelse fra 1999 på de udvalg, der hører ind under traktaternes fællesskabsdel, er de procedurer, der fastlægges i afgørelsen, og som er anvendt i dette forslag, allerede blevet foreslået af Kommissionen og godkendt af Rådet ved vedtagelsen af retsakterne om forlængelse af programmerne i 2001.

Det foreslås derfor, at gennemførelsesforanstaltningerne for programmet vedtages efter to forskellige procedurer, forvaltningsproceduren og rådgivningsproceduren.

Det årlige arbejdsprogram, de specifikke aktioner og de supplerende foranstaltninger vil blive vedtaget efter forvaltningsproceduren, da formålet her er at fastlægge de prioriterede temaer for de organisationer, der kan forventes at ville deltage i indkaldelsen af forslag, og at fastsætte rammer for gennemførelsen af programmet.

Ifølge forvaltningsproceduren kan Kommissionen udsætte anvendelsen af foranstaltningen, hvis udvalget udtaler sig imod den med kvalificeret flertal; i så fald forelægges forslaget for Rådet.

Afgørelserne om samfinansiering træffes efter rådgivningsproceduren, og det er Kommissionen, der skal udvælge projekterne og anmode udvalget om at udtale sig om hvert enkelt projekt.

Rådgivningsproceduren indebærer, at Kommissionen er forpligtet til at tage størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse og underrette udvalget om, hvordan den har gjort det.

3. FORSLAGET TIL RÅDETS AFGØRELSE: ARTIKLERNE

Artikel 1

Artikel 1 omhandler indførelsen af programmet og fastslår, at programmet finder anvendelse i en femårig periode, der løber fra 1. januar 2003, og at det kan forlænges.

Artikel 2

I artikel 2 fastsættes programmets målsætninger. Der peges på en tæt forbindelse med det overordnede formål med Amsterdam-traktaten og derfor også med de handlingsplaner, der er udarbejdet med henblik på at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Derefter defineres de specifikke målsætninger for programmet set i relation til den overordnede målsætning. Kandidatlandenes deltagelse understreges desuden udtrykkeligt.

⁴ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23-26.

Artikel 3

Artikel 3 handler om, hvem der kan modtage samfinansiering under programmet. De organisationer, hvis arbejde falder ind under programmets anvendelsesområde, udpeges, og målgrupperne defineres. Det anføres også, hvad man forstår ved begrebet europæisk dimension, og det fastsættes, hvor mange partnere fra forskellige medlemsstater og kandidatlande der skal deltage.

Artikel 3 indeholder også bestemmelser om specifikke aktioner og supplerende foranstaltninger, der kan finansieres med op til 100 % med henblik på fuldt ud at opfylde målsætningerne for programmet, inden for et loft på 10 % af det årlige budget, der er afsat til programmet, for hver af de to kategorier.

Artikel 4

I artikel 4 anføres det, hvilke former for aktioner dette program vedrører.

Artikel 5

Artikel 5, stk. 1, vedrører de budgetmæssige regler for programmet, mens de følgende stykker fastsætter de grundlæggende principper for finansiering af aktionerne.

Artikel 6

Artikel 6 handler om gennemførelsen af programmet. I stk. 1 fastslås det, at gennemførelsen skal ske i samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne. I stk. 2 og 3 fastsættes en grundlæggende regel og de tre faser, som Kommissionen skal overholde ved gennemførelsen af programmet. Det anføres, at projekternes varighed kan være op til to år. I stk. 4 udpeges de foranstaltninger, som det udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 7, skal behandle og afgive udtalelse om.

I stk. 5 fastsættes de generelle kriterier for vurdering og udvælgelse af aktioner, der skal finansieres under programmet. Kommissionen har overtaget de tidligere anvendte kriterier, der har vist sig at være nyttige, idet den mener, at det er vigtigt, at ansøgerne ved, på hvilket grundlag deres forslag vil blive vurderet (åbenhedskriteriet).

Artikel 7

I artikel 7, stk. 1, fastslås det, at Kommissionen ved forvaltningen af programmet bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne. Stk. 2 vedrører forretningsordenen. Stk. 3 giver Kommissionen mulighed for at invitere repræsentanter fra kandidatlandene med til informationsmøder.

Artikel 8

Artikel 8 beskriver rådgivningsproceduren. I artikel 6, stk. 4, anføres det, at denne procedure skal anvendes ved vedtagelsen af aktioner, der er indgivet af de projektansvarlige, der er nævnt i artikel 3.

Artikel 9

Artikel 9 beskriver forvaltningsproceduren. I artikel 6, stk. 4, anføres det, at denne procedure anvendes ved vedtagelsen af et årligt arbejdsprogram og ved vedtagelsen af de specifikke aktioner og supplerende foranstaltninger, der er nævnt i artikel 3, stk. 4, i dette program.

Artikel 10

Ifølge artikel 10 skal der sikres sammenhæng og komplementaritet mellem aktionerne og de øvrige fællesskabspolitikker.

Artikel 11

Artikel 11 pålægger Kommissionen en forpligtelse til at sørge for opfølgningen af programmet og til at evaluere og kontrollere det. Samtidig forpligtes Kommissionen til hvert år at aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af dette arbejde.

Artikel 12

I artikel 12 hedder det, at afgørelsen om at indføre programmet træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indførelse af et rammeprogram på grundlag af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union - Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31 og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁵,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁶, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 29 i traktaten om Den Europæiske Union hedder det, at Unionen har som mål at give borgerne et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed gennem udformning af fælles handling mellem medlemsstaterne inden for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager og gennem forebyggelse og bekæmpelse af racisme og fremmedhad.
- (2) I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors opfordres der til at udbygge samarbejdet om forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, herunder de former for kriminalitet, som udnytter den nye informations- og kommunikationsteknologi, for at skabe et ægte europæisk område med retfærdighed.
- (3) Ifølge Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁷ beskyttes de borgerlige, politiske, økonomiske og sociale rettigheder for EU-borgere og alle andre, der bor på EU's område.
- (4) Projekternes europæiske dimension skal udvides, således at de skal omfatte tre medlemsstater eller to medlemsstater og et kandidatland for at fremme oprettelsen af partnerskaber og udveksling af oplysninger og god national praksis.

⁵ EFT C ...

⁶ EFT C ...

⁷ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

- (5) Programmerne Grotius II - det strafferetlige område/kriminal­sager⁸, Stop II⁹, Oisin II¹⁰, Hippokrates¹¹ og Falcone¹², som er indført af Rådet, har været med til at styrke samarbejdet mellem politi- og retsmyndighederne i medlemsstaterne og forbedre den gensidige forståelse af medlemsstaternes politimæssige, retlige og administrative systemer.
- (6) Efter at Det Europæiske Råd i Feira i juni 2000 godkendte EU's narkotikahandlingsplan (2000-2004), omfatter rammeprogrammet også aktioner til bekæmpelse af narkotikahandel.
- (7) Indførelsen af et samlet rammeprogram, som Europa-Parlamentet¹³ og Rådet udtrykkeligt har udtrykt ønske om ved vedtagelsen af de tidligere programmer, vil gøre det muligt at forbedre dette samarbejde yderligere gennem en koordineret, tværfaglig fremgangsmåde, der inddrager de forskellige tjenester, der har ansvaret for forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet på EU-plan.
- (8) Det er ønskeligt, at man sikrer en vis kontinuitet i de aktioner, som programmet støtter, ved at fastsætte, at de skal koordineres inden for en samlet referenceramme, som gør det muligt at rationalisere procedurerne, forbedre forvaltningen og opnå stordriftsfordele.
- (9) Det er nødvendigt at give kandidatlandene mulighed for at deltage i rammeprogrammet, både som partnere og som deltagere i de projekter, som programmet støtter.
- (10) De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne afgørelse, skal vedtages efter de procedurer, der er nævnt i afgørelsen, med bistand af et udvalg.
- (11) For at øge merværdien af de aktioner, der gennemføres inden for rammerne af denne afgørelse, skal der sikres sammenhæng og komplementaritet mellem disse aktioner og de øvrige fællesskabsforanstaltninger.
- (12) Der skal sikres regelmæssig opfølgning og evaluering af dette program for at gøre det muligt at vurdere, hvor effektive de gennemførte aktioner er i forhold til målsætningerne, og at foretage eventuelle tilpasninger af prioriteterne -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

⁸ EFT L 287 af 8.11.1996, s. 3 (Grotius) og EFT L 186 af 7.7.2001, s. 1 (Grotius II - det strafferetlige område/kriminal­sager).

⁹ EFT L 322 af 12.12.1996, s. 7 (Stop) og EFT L 186 af 7.7.2001, s. 7 (Stop II).

¹⁰ EFT L 7 af 10.1.1997, s. 7 (Oisin) og EFT L 186 af 7.7.2001, s. 4 (Oisin II).

¹¹ EFT L 186 af 7.7.2001, s. 11.

¹² EFT L 287 af 8.11.1996, s. 3.

¹³ Lovgivningsmæssig beslutning vedtaget af Europa-Parlamentet den 5.4.2001. Endnu ikke offentliggjort i EFT.

Artikel 1 - Indførelse af programmet

1. Ved denne afgørelse indføres der et rammeprogram vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager inden for rammerne af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
2. Programmet indføres for perioden fra og med den 1. januar 2003 til og med den 31. december 2007, hvorefter programmet kan forlænges.

Artikel 2 - Programmets målsætninger

1. Programmet bidrager til opfyldelsen af den generelle målsætning om at give borgerne i Den Europæiske Union et højt tryghedsniveau i et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Det tager navnlig sigte på:
 - a) at udvikle, gennemføre og evaluere EU's politikker på dette område
 - b) at fremme og styrke oprettelsen af netværk, gensidigt samarbejde om generelle emner af fælles interesse for medlemsstaterne, udveksling og videreformidling af oplysninger, erfaring og god praksis, lokalt og regionalt samarbejde samt forbedring og tilpasning af uddannelserne og den videnskabelige og tekniske forskning
 - c) at fremme en styrkelse af medlemsstaternes samarbejde med kandidatlandene, andre tredjelande og de kompetente internationale og regionale organisationer.
2. Programmet støtter projekter på følgende områder:
 - a) generelt retligt samarbejde og strafferetligt samarbejde, herunder videreuddannelse af retsmedlemmer
 - b) samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder
 - c) samarbejde mellem disse myndigheder og andre offentlige eller private organer i medlemsstaterne, der beskæftiger sig med forebyggelse og bekæmpelse af organiseret og anden kriminalitet
 - d) bistand til ofre for kriminalitet.

Artikel 3 - Adgang til programmet

1. Programmet samfinansierer projekter med en maksimal varighed på to år, der er indgivet af offentlige eller private institutioner og organer, herunder erhvervssammenslutninger, ikke-statslige organisationer, foreninger, organisationer, der repræsenterer erhvervslivet, forskningsinstitutter, grund- og videreuddannelsesinstitutter og de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne og kandidatlandene, til fordel for de målgrupper, der er nævnt i stk. 2.

2. Programmet henvender sig til følgende målgrupper:
 - a) aktører inden for retsvæsenet: dommere, offentlige anklagere, advokater, offentligt ansatte, embedsmænd ved kriminalpolitiet, fogeder, sagkyndige, retstolke og andre erhverv med tilknytning til retsvæsenet
 - b) embedsmænd og andre ansatte ved de retshåndhævende myndigheder: medlemsstaternes kompetente offentlige myndigheder, der i henhold til national lov har ansvaret for at forebygge, afsløre og bekæmpe kriminalitet
 - c) embedsmænd fra andre offentlige myndigheder og repræsentanter for foreninger, erhvervssammenslutninger, forskning og erhvervslivet, som beskæftiger sig med bekæmpelse og forebyggelse af organiseret og anden kriminalitet
 - d) repræsentanter for de tjenester, der yder bistand til ofre, herunder immigrationsmyndighederne og de sociale myndigheder.
3. For at kunne modtage samfinansiering skal projekterne omfatte mindst tre medlemsstater eller to medlemsstater og et kandidatland og tage sigte på at opfylde de målsætninger, der er fastlagt i artikel 2.
4. Programmet kan herudover finansiere:
 - a) specifikke aktioner, der er indgivet i overensstemmelse med stk. 1, og som er af særlig interesse i forhold til programmets prioriteter eller samarbejdet med kandidatlandene
 - b) supplerende foranstaltninger, såsom seminarer, ekspertmøder eller andre initiativer til videreformidling af de resultater, der opnås i forbindelse med programmet.

Artikel 4 - Programmets aktioner

Programmet omfatter følgende former for aktioner:

- a) uddannelse
- b) oprettelse og igangsætning af udvekslings- og praktikprogrammer
- c) undersøgelser og forskning
- d) videreformidling af de resultater, der opnås i forbindelse med programmet
- e) støtte til oprettelse af netværk
- f) konferencer og seminarer.

Artikel 5 - Programmets finansiering

1. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.
2. Samfinansiering af et projekt under programmet udelukker enhver finansiering under et andet program finansieret af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
3. Finansieringsafgørelserne indebærer, at der indgås finansieringsaftaler mellem Kommissionen og de projektansvarlige. Både afgørelserne og aftalerne er underlagt Kommissionens finanskontrol og revision ved Revisionsretten.
4. Det tilskud, der ydes over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, må ikke overstige 70 % af de samlede projektomkostninger.
5. De specifikke aktioner og supplerende foranstaltninger, der er nævnt i artikel 3, stk. 4, kan dog finansieres 100 % inden for det loft på 10 % af det årlige rammebeløb, der er afsat til hver af disse to kategorier.

Artikel 6 - Gennemførelse af programmet

1. Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen og gennemførelsen af programmet i samarbejde med medlemsstaterne.
2. Programmet forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
3. I forbindelse med gennemførelsen af programmet:
 - a) udarbejder Kommissionen et årligt arbejdsprogram, der omfatter de specifikke målsætninger og tematiske prioriteter samt eventuelt en liste over specifikke aktioner og supplerende foranstaltninger
 - b) evaluerer og udvælger Kommissionen de indgivne projekter og varetager forvaltningen af dem.
4. Behandlingen af projekterne foregår efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 8. Behandlingen af det årlige arbejdsprogram, de specifikke aktioner og de supplerende foranstaltninger foregår efter forvaltningsproceduren, jf. artikel 9.
5. Kommissionen vurderer og udvælger projekter indgivet af de projektansvarlige, der er forenelige med de relevante politikker, efter følgende kriterier:
 - a) overensstemmelse med programmets målsætninger
 - b) den europæiske dimension og kandidatlandenes muligheder for at deltage
 - c) foreneligheden med det arbejde, der er påbegyndt eller planlagt i forbindelse med EU's politiske prioriteter inden for det retlige samarbejde om generelle spørgsmål og spørgsmål vedrørende det strafferetlige område/kriminalret
 - d) komplementariteten med andre tidligere, igangværende eller kommende samarbejdsprojekter

- e) den projektansvarliges evne til at gennemføre projektet
- f) projektets kvalitet med hensyn til udformning, tilrettelæggelse, præsentation og forventede resultater
- g) størrelsen af den støtte, der anmodes om fra programmet, og dens overensstemmelse med de forventede resultater
- h) de forventede resultaters indvirkning på gennemførelsen af programmets målsætninger.

Artikel 7 - Udvalg

1. Kommissionen består af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand, i det følgende benævnt "udvalget".
2. Udvalget vedtager sin forretningsorden på forslag af formanden på grundlag af den standardforretningsorden, der er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
3. Kommissionen kan indbyde repræsentanter for kandidatlandene til informationsmøder efter udvalgsmøderne.

Artikel 8 - Rådgivningsprocedure

1. Når der henvises til denne artikel, forelægger Kommissionens repræsentant udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver, eventuelt ved afstemning, udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte alt efter, hvor meget spørgsmålet haster.
2. Udvalgets udtalelse optages i mødeprotokollen; desuden har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.
3. Kommissionen tager størst muligt hensyn til komitéens udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til udtalelsen.

Artikel 9 - Forvaltningsprocedure

1. Når der henvises til denne artikel, forelægger Kommissionens repræsentant udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Udvalget udtaler sig med det flertal, der efter artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab gælder for afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget vægtes de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, som anført i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.
2. Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, underretter

Kommissionen straks Rådet om dem. Kommissionen kan i så fald udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i et tidsrum på tre måneder regnet fra datoen for denne meddelelse.

3. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for det tidsrum, der er fastsat i stk. 3.

Artikel 10 - Sammenhæng og komplementaritet

Kommissionen sørger i samarbejde med medlemsstaterne for, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem aktionerne og de øvrige fællesskabspolitikker.

Artikel 11 - Kontrol og evaluering

1. Kommissionen sørger for en regelmæssig opfølgning af dette program og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet:
 - a) en foreløbig evalueringsrapport om gennemførelsen af programmet senest den 30. juni 2005
 - b) en meddelelse om videreførelsen af dette program, i givet fald ledsaget af et passende forslag senest den 30. september 2006
 - c) en endelig evalueringsrapport om hele programmet senest den 30. juni 2008.
2. En gang om året aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om programmets gennemførelse. Første rapport aflægges senest den 30. juni 2005.

Artikel 12 - Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

*For Rådet
Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT TIL FORSLAGET

Politikområde: Retlige og indre anliggender (RIA)

Aktiviteter: Politi- og toldsamarbejde, organiseret kriminalitet, retligt samarbejde i kriminalsager

Titel: Forslag til Rådets afgørelse om indførelse af et rammeprogram på grundlag af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union - Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager

1. BUDGETPOST (NUMMER OG BETEGNELSE)

B5-820

2. SAMLEDE TAL

2.1 Samlet rammebevilling (del B): 65 mio. EUR som forpligtelsesbevilling

2.2 Gennemførelsesperiode:

2003-2007

2.3 Samlet flerårigt skøn over udgifterne:

a) Forfaldsplan for forpligtelses- og betalingsbevillinger (finansieringstilskud) (jf. punkt 6.1.1)

Mio. EUR (3 decimaler)

	År n 2003	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5	I alt
Forpligtelses- bevillinger	11.780	12.270	12.615	13.260	13.575		63.500
Betalings- bevillinger	6.000	12.270	12.615	13.260	13.575	5.780	63.500

b) Støtteudgifter (jf. punkt 6.1.2)

FB	0.220	0.230	0.385	0.240	0.425		1.500
BB	0.220	0.230	0.385	0.240	0.425		1.500

a+b i alt							
FB	12.000	12.500	13.000	13.500	14.000		65.000
BB	6.220	12.500	13.000	13.500	14.000	5.780	65.000

c) Personale- og andre driftsudgifters samlede budgetvirkninger (jf. punkt 7.2 og 7.3)

Forpligtelser/ Betaling	1.080	1.080	1.080	1.080	1.080		5.040
----------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	--	-------

a+b+c i alt							
FB	13.080	13.580	14.080	14.580	15.080		70.400
BB	7.300	13.580	14.080	14.580	15.080	5.780	70.700

2.4 Forenelighed med den finansielle programmering og de finansielle overslag

- Forslaget er foreneligt med den gældende finansielle programmering
- Forslaget kræver omprogrammering af de relevante poster i de finansielle overslag
- Omprogrammeringen kan betyde, at bestemmelserne i den interinstitutionelle aftale må tages i brug.

2.5 Virkninger for budgettets indtægtsside

- Ingen (vedrører tekniske aspekter ved en foranstaltningens gennemførelse)

ELLER

- Virkningerne er følgende:

- Bemærk: Alle oplysninger og bemærkninger om beregningsmetoden for virkningerne på indtægtssiden skal vedlægges i et særskilt bilag.

Mio. EUR (1 decimal)

Budgetpost	Indtægter	Forud for aktionen (år n-1)	Efter aktionens iværksættelse							
			År n ³	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5		
	a) <u>Indtægter i faste priser</u> ¹									
	b) <u>Ændringer i indtægterne</u> ²	Δ								

3. BUDGETSPECIFIKATIONER

Udgifternes art		Nye	EFTA-deltagelse	Kandidatlandenes deltagelse	Udgiftsområde i de finansielle overslag
IOU	OB	NEJ	JA	JA	Nr. 3

4. RETSGRUNDLAG

EU-traktatens artikel 31 og 34

5. BESKRIVELSE OG BEGRUNDELSE

5.1 Behov for EU-foranstaltninger

5.1.1 Mål

De eksisterende programmer Grotius, Oisin, Stop, Falcone og Hippokrates er begyndt at forberede målgrupperne på indførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Erfaringerne i marken har vist, at der er et stigende behov for uddannelse, information og kommunikation mellem aktørerne inden for retsvæsenet og politiet i medlemsstaterne, især med henblik på at bekæmpe organiseret kriminalitet, hvis grænseoverskridende aspekt bliver mere og mere tydeligt. Desuden har erfaringsudvekslingerne givet gode resultater inden for de områder, der er omfattet af EU-traktatens afsnit VI, herunder generel kriminalitet og småkriminalitet. Der er tale om et område, hvor den nationale fremgangsmåde stadig er fremherskende. Der er kun få retsembedsmænd, jurister og embedsmænd i den enkelte medlemsstat, som kender lovgivningen på det strafferetlige og politimæssige område i mindst én anden medlemsstat end deres egen og har kendskab til sprogene og den særlige juridiske og administrative terminologi. Det anslås, at der er tale om en andel på ca. 3 % af personalet ved rets- og politimyndighederne i medlemsstaterne, dvs. omkring 90 000 personer i EU, der – delvis – har denne form for komparativ viden.

Hvis man tager udgangspunkt i, at der i den første femårige fase af de fire foregående programmer er blevet samfinansieret ca. 720 projekter, der hver især i gennemsnit er kommet en ret begrænset kreds af deltagere og specialister til gode, kan man anslå, at resultaterne af programmerne er nået ud til en gruppe på mellem 50 000 og 100 000 personer, når man ser bort fra de publikationer, der er beregnet for et bredere publikum.

Det kan desuden anslås, at antallet af projekter, som vil blive samfinansieret i anden fase af programmerne (2001-2002), vil ligge på ca. 300, og at de vil nå ud til et nyt publikum på mellem 45 000 og 50 000 personer.

I forhold til ovennævnte situation og behovene hos aktørerne inden for retsvæsenet, politiet og de andre berørte institutioner og organisationer, herunder de kandidatlande, som optages i EU i 2004, kan det anslås, at programmet kan samfinansiere omkring 900-1 000 projekter, som vil nå ud til et nyt publikum på mellem 120 000 og 150 000 personer.

Det anslås således, at man kan fordoble den andel af målgruppen, der er uddannet i de forskellige former for retligt og politimæssigt samarbejde og i forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet på europæisk plan, fra 3 % til 6 %. Disse resultater vil bidrage til gennemførelsen af de målsætninger om indførelse af et europæisk retligt område og om forebyggelse af organiseret og anden kriminalitet og bekæmpelse af dette fænomen på EU-plan, som blev fastsat af Det Europæiske Råd i Tammerfors.

Desuden vil stigningen i antallet af eksperter i retligt og politimæssigt samarbejde og forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet gøre det muligt at forfølge gerningsmændene til forbrydelser såsom menneskehandel, seksuel udnyttelse af børn, edb-kriminalitet og racisme og fremmedhad mere effektivt og være med til at forebygge disse forbrydelser. Samarbejdet på dette område forventes at resultere i et fald i antallet af disse former for forbrydelser på europæisk plan, men det er endnu ikke muligt at sætte tal på, hvor stort faldet vil blive.

Efter at Det Europæiske Råd i Feira i juni 2000 havde godkendt EU's narkotikahandlingsplan (2000-2004), blev der oprettet en ny budgetpost for forberedende foranstaltninger til en handlingsplan for bekæmpelse af narkotikahandel (B5-831). Denne midlertidige budgetpost, som ikke længere vil være nødvendig efter 2002, er også medtaget i rammeprogrammet under hensyntagen til betydningen af den del, der specifikt drejer sig om bekæmpelse af narkotikahandel.

Endelig vil programmet gøre det muligt at udbrede og afprøve de nye lovgivningsmæssige foranstaltninger, som Kommissionen og medlemsstaterne har vedtaget eller foreslået, vedrørende bl.a. den europæiske arrestordre, bekæmpelse af terrorisme samt det europæiske politiakademi og det europæiske net for juridisk uddannelse, hvilket vil gøre det lettere at gennemføre dem.

Programmet stemmer overens med følgende politiske instrumenter:

- Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres, der blev præsenteret for Det Europæiske Råd i Wien den 11. og 12. december 1998. I punkt 84 hedder det: *"Det Europæiske Råd opfordrer til, at der lægges særlig vægt på oprettelsen af et europæisk retsområde, i overensstemmelse med Amsterdam-traktaten, hvor der findes de nødvendige instrumenter til et effektivt retligt og politimæssigt samarbejde ..."*.
- Konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. og 16. Oktober 1999; i del C: Kriminalitetsbekæmpelse på EU-plan hedder det i punkt 42: *"Der bør i højere grad ske udveksling af bedste praksis, netværket af kompetente nationale kriminalpræventive myndigheder bør udbygges, og samarbejdet mellem nationale kriminalpræventive organisationer styrkes ..."*.

5.1.2 Dispositioner, der er truffet på grundlag af forhåndsevalueringen

Forhåndsevalueringen tog først og fremmest udgangspunkt i de årlige evalueringsrapporter om programmerne, som er blevet forelagt for Europa-Parlamentet og Rådet, og i den eksterne evalueringsrapport om programmerne fra Franklin Advisory Services, som blev fremlagt den 31. marts 2000 og kan fås ved henvendelse til Generaldirektoratet for Retlige og Indre Anliggender.

Der er også taget hensyn til retningslinjerne fra og drøftelserne i udvalgene for programmerne, der består af nationale eksperter og medlemmer af de faste repræsentationer for medlemsstaterne, samt til udtalelsen om forlængelsen af programmerne fra Europa-Parlamentets Udvalg om Borgernes Friheder og Rettigheder, Retsvæsen og Indre Anliggender.

Sammenlægningen af de fem eksisterende programmer er den vigtigste konsekvens af disse evalueringer. Den sigter mod at samle finansieringerne omkring EU's politiske prioriteter og samle de finansielle midler med henblik på en bedre fordeling af støtten og større indvirkning på medlemsstaternes systemer og mod at opnå stordriftsfordele ved at samle personaleressourcerne og rationalisere programforvaltningen. Sammenlægningen af programmerne er således et effektivt svar på de svagheder, som man har konstateret i den tidligere tilrettelæggelse. Den vil blive suppleret af en række interne organisationsmæssige foranstaltninger, som sigter mod at rationalisere forvaltningen yderligere, og som stemmer overens med reformen af de finansielle kredsløb i Generaldirektoratet for Retlige og Indre Anliggender, som trådte i kraft den 15. Juni 2001.

5.1.3 Dispositioner, der er truffet på grundlag af den efterfølgende evaluering

Hvad angår den efterfølgende evaluering, er der taget hensyn til de anbefalinger, der blev fremsat i Franklin-rapporten, om at nedskære antallet af seminarer og konferencer, som tidligere har udgjort op til to tredjedele af aktionerne. Selv om de er nyttige i den indledende fase, skal de fra nu af gradvis underbygges af strukturelle aktioner, som har en større merværdi, såsom mobilitet for aktørerne (udvekslinger, praktikophold og studiebesøg), aktioner vedrørende forskning og undersøgelser, oprettelse af netværk, målrettede uddannelsesaktioner og udbredelse og videreformidling af resultaterne.

Desuden er udvælgelsesprocedurerne for projekterne blevet fastlagt på grundlag af en række åbenhedskriterier, og der udarbejdes vejledninger for ansøgerne og standardansøgnings- og evalueringsskemaer, som kan findes på Internettet. Det er også meningen, at en række nationale eksperter skal deltage i evalueringen.

Indgåelsen af kontrakter om projekterne samt overvågningen og opfølgningen vil blive varetaget af de operationelle kontorer med bistand fra og under tilsyn af finansielle eksperter, der skal deltage i vurderingen af projekterne lige fra starten for at sikre en løbende kontrol med projektets livscyklus.

5.2 Indsatsområder og nærmere bestemmelser for støtten

Et af de punkter, der er blevet fremhævet i forbindelse med forvaltningen af de tidligere programmer, er den forholdsvis beskedne rolle, som operationelle aktioner vedrørende uddannelse af de berørte aktører spiller i forhold til konferencer og seminarer. I rammeprogrammet vil der ske en omlægning, således at konferencer og seminarer kommer til at udgøre en mindre andel, idet målet er at nå ned på under 50 % af aktionerne allerede i rammeprogrammets første to år, og at nå ned på 40 % ved afslutningen af programmet. Samtidig skal mobiliteten for eksperter (udvekslinger, praktikophold osv.), som stort set har været forsømt i forvaltningen af de tidligere programmer, gradvis nå op på 15 % af de finansierede aktioner. Rammeprogrammet skal desuden i videst muligt omfang lette gennemførelsen af operationelle projekter (f.eks. fælles toldaktioner og politiøvelser), pilotprojekter og uddannelsesprojekter, som i slutningen af programmet skal udgøre mindst 25 % af aktionerne. Andre aktioner med en stor merværdi, såsom specifikke uddannelsestiltag, oprettelsen af netværk og undersøgelser og forskning, vil tilsammen tegne sig for 20 % af det årlige rammebeløb. Det skal dog bemærkes, at rammeprogrammet ligesom de tidligere programmer skal sigte mod at finansiere eksperimentelle projekter, der kan resultere i lovgivningstekster, samarbejdstiltag eller en harmonisering af den nationale praksis.

Specifikke mål:

- Øge kendskabet til den specialiserede sprogbrug og forståelsen af terminologien på det retlige og politimæssige område i medlemsstaterne og kandidatlandene
- skabe øget bevidsthed om de fælles værdier i systemerne til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet i medlemsstaterne
- give et bedre kendskab til de øvrige medlemsstaters og kandidatlandenes retlige og politimæssige systemer
- etablere arbejdsforbindelser og skabe gensidig tillid mellem de personer, der på alle niveauer beskæftiger sig med forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet

- skabe debat om, hvordan man kan forbedre det retlige og politimæssige samarbejde, og om eksperimentelle arbejdsmetoder
- sammenligne de forskellige tendenser i reformen af systemerne for forebyggelse, bekæmpelse af kriminalitet og fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner
- lette anvendelsen af de samarbejdsinstrumenter, som vedtages af Rådet
- øge kommunikationen og udvekslingen af oplysninger mellem eksperter i medlemsstaterne og kandidatlandene.

Målgrupper:

Programmet er bestemt for:

- de organisationer, der beskæftiger sig med forebyggelse og bekæmpelse af organiseret og anden kriminalitet, især terrorisme, menneskehandel og overgreb mod børn, ulovlig narkotikahandel og ulovlig våbenhandel, korruption og svig samt ungdoms- og bykriminalitet
- aktørerne inden for retsvæsenet: dommere, offentlige anklagere, advokater, ministerielle embedsmænd, embedsmænd ved kriminalpolitiet, fogeder, sagkyndige, retstolke og andre erhverv med tilknytning til retsvæsenet samt forskere
- de retshåndhavende myndigheder: medlemsstaternes kompetente offentlige myndigheder, der i henhold til national lov har ansvaret for at forebygge, afsløre og bekæmpe kriminalitet
- de personer og tjenester, der yder bistand til ofre, herunder immigrationsmyndighederne og de sociale myndigheder.

Behovet for EU-støtte, især under hensyntagen til nærhedsprincippet:

Indførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som EU ifølge traktaten om Den Europæiske Union skal varetage, forudsætter, at man gør noget ved en række problemer, som ofte har en væsentlig grænseoverskridende dimension (kriminalitet, der er baseret på handel med mennesker eller varer). En rent national politimæssig og retlig reaktion viser sig tit ikke at være nok, idet forskellene mellem lovgivningerne eller systemerne for bekæmpelse af kriminalitet giver forbryderne mange muligheder for at undgå offentlig forfølgelse. Desuden medfører udvekslingerne af oplysninger eller erfaringer mellem medlemsstaterne, at de pågældende myndigheder bliver mere effektive, og at det bliver lettere gradvis at gennemføre en indbyrdes tilnærmelse af metoderne på en måde, der ikke strider mod den nuværende opbygning af de lovgivningsmæssige, retlige og politimæssige systemer i medlemsstaterne. De samarbejdsaktioner, som støttes af programmet, er således velbegrundede med hensyn til nærhedsprincippet, både med hensyn til deres hensigtsmæssighed og deres proportionalitet.

Valg af interventionsform:

* *Fordele i forhold til alternative foranstaltninger (komparative fordele):* Gennemførelsen af finansieringsprogrammer, der gør det muligt at yde støtte til samarbejdsprojekter, er den eneste effektive metode til at fremme de samarbejdsaktioner, der er nævnt i EU-traktaten og konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors.

* *Beskrivelse af eventuelle lignende foranstaltninger på EF-plan eller nationalt plan:* På EF-plan findes der ikke andre specifikke aktioner, og på nationalt plan er aktionerne begrænsede, fordi der hverken findes en generel ramme eller er finansiering til rådighed, og de gør det ikke muligt at opnå en netværksvirkning eller at udbrede kendskabet til god praksis i hele Europa.

* *Forventede afledte virkninger og multiplikatoreffekt:* Synergi og merværdi på europæisk plan.

Vigtigste usikkerhedsmomenter, som vil kunne få indflydelse på de konkrete resultater af foranstaltningen:

Erfaringerne med de forudgående aktioner viser, at der ikke findes sådanne usikkerhedsmomenter. Der er tværtimod en stigende efterspørgsel fra institutionerne, myndighederne og de offentlige og private organisationer og en stigende interesse i hele Europa for denne form for aktioner med henblik på at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i Europa.

5.3 Gennemførelsesmetoder

Aktionerne vil blive gennemført af Kommissionen (direkte forvaltning) med vedtægtsmæssigt personale.

6. FINANSIELLE VIRKNINGER

6.1 Samlede finansielle virkninger for budgettets del B (hele programperioden)

6.1.1 Finansieringsstøtte

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Fordeling	År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ff.	I alt
Fordeling	Regnskabsår 2003	Regnskabsår 2004	n+2	n+3	n+4	n+5 ff.	I alt
B5 8200 B00							
Uddannelse	2,000	2,000	2,000	2,500	3,000		11,500
Udvekslings- og praktikprogrammer	1,980	2,000	2,000	2,000	2,000		9,980
Undersøgelser og forskning	1,000	1,500	2,000	2,000	2,000		8,500
Dokumentation, videreførelse og information	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300		1,500
Specifikke aktiviteter, såsom støtte til oprettelse af netværk	0,500	0,500	0,500	0,500	0,500		2,500
Seminarer, konferencer	6,000	5,970	5,815	5,960	5,775		29,520
I alt	11.780	12.270	12.615	13.260	13,575		63.500

6.1.2 Teknisk og administrativ bistand, støtteudgifter og IT-udgifter (forpligtelsesbevillinger)

	År n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 ff.	I alt
1) Teknisk og administrativ bistand:							
a) Kontorer for faglig bistand							
b) Anden teknisk og administrativ bistand: - intern: - ekstern: <i>heraf til opbygning og vedligeholdelse af edb-forvaltningssystemer:</i>							
1 i alt							
2) Støtteudgifter:							
a) Undersøgelser: 3 pilotundersøgelser/år	0,120	0,130	0,140	0,140	0,120		0,650
b) Ekspertmøder: 30 ekspertmøder X 5 dage X 600 EUR	0,090	0,090	0,090	0,090	0,090		0,450
c) Informations- og publikationsvirksomhed: eksterne evalueringsrapporter	0	0	0,145	0	0,205		0,350
Reserve	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010		0,050
2 i alt	0,220	0,230	0,385	0,240	0,425		1,500
I ALT 6.1.1+6.1.2	12,000	12,500	13,000	13,500	14,000		65,000

6.2. Beregning af omkostningerne pr. foranstaltning i budgettets del B (hele programperioden)¹⁴

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Fordeling	Type resultater (projekter, dossierer...)	Antal resultater (i alt år 5...n)	Gennemsnitlige enhedsomkostninger	Samlede omkostninger (i alt år 5...n)
	1	2	3	4=(2X3)
<u>Aktion 1 Uddannelse</u>	Projekter	135	85.000	11.475
- Foranstaltning 1				
- Foranstaltning 2				
<u>Aktion 2 Udvekslings- og praktikprogrammer</u>	Projekter	249	40.000	9.960
- Foranstaltning 1				
- Foranstaltning 2				
- Foranstaltning 3				
<u>Aktion 3 Undersøgelser og forskning</u>	Projekter	142	60.000	8.520
<u>Aktion 4 Videreformidling og dokumentation mv.</u>	Dokumenter	50	30.000	1.500
<u>Aktion 5 Oprettelse af netværk</u>	Netværk	5	500.000	2.500
<u>Aktion 6 Konferencer og seminarer</u>	Projekter	369	80.000	29.520
SAMLEDE OMKOSTNINGER		950		63.475 = 63.500

7. VIRKNINGER FOR PERSONALERESSOURCER OG ADMINISTRATIONSUDGIFTER

7.1. Personalemæssige virkninger

Stillingstyper		Eksisterende og/eller nyt personale til forvaltning af foranstaltningen		I alt	Opgavebeskrivelse
		Antal faste stillinger	Antal midlertidige stillinger		
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A	3		3	<i>Om nødvendigt kan der vedlægges en mere fuldstændig opgavebeskrivelse.</i>
	B	4		4	
	C	3		3	
Andre personale-ressourcer					
I alt		10		10	

¹⁴ Nærmere oplysninger findes i det særskilte forklarende dokument.

7.2 Samlede finansielle virkninger af personaleforbruget

Arten af personaleressourcer	Beløb i EUR	Beregningsmåde
Tjenestemænd: 10 Midlertidigt ansatte	1.080	10 tjenestemænd (3A, 4B, 3C) X 0,108 mio. EUR = 1 080 for 12 måneder
Andre personaleressourcer (oplys budgetpost)	0	
I alt	1.080	

Beløbene modsvarer de samlede udgifter i en tolv måneders periode.

7.3 Andre administrative udgifter som følge af foranstaltningen

Budgetpost (nummer og betegnelse)	Beløb i EUR	Beregningsmåde
Samlet bevilling (Afsnit A7) A0701 - Tjenesterejser A07030 - Møder A07031 - Udvalg, der skal høres (1) A07032 - Udvalg, som det ikke er obligatorisk at høre (1) A07040 - Konferencer A0705 - Undersøgelser og konsultationer Andre udgifter (specificeres)		
Informationssystemer (A-5001/A-4300)		
Andre udgifter - del A (specificeres)		
I alt		

Beløbene modsvarer de samlede udgifter i en tolv måneders periode.

(1) Det specificeres, hvilken udvalgstype der er tale om, og hvilken gruppe det tilhører.

I.	Samlet årligt beløb (7.2 + 7.3)	EUR
II.	Aktionens varighed	År
III.	Foranstaltningens samlede omkostninger (IxII)	EUR

Behovene for personale- og administrationsressourcer skal dækkes inden for den bevilling, der er afsat til det generaldirektorat, der står for forvaltningen.

8. RESULTATOPFØLGNING OG EVALUERING

8.1 Resultatopfølgningssystem

– Resultatindikatorer

* *Output-indikatorer (omfanget af de iværksatte aktiviteter):* 1) antal gennemførte projekter, 2) antal personer, der er blevet uddannet i de nye foranstaltninger for retligt og politimæssigt samarbejde og har fået kendskab til politi- og retssystemerne i medlemsstaterne, herunder den særlige terminologi og de forskellige kommunikationsformer, og bedre forståelse af de forskellige former for praksis og de nationale mentaliteter, 3) antal offentliggjorte dokumenter, 4) antal personer, som resultaterne er videreformidlet til, 5) antal nye netværk, der er oprettet, 6) antal personer omfattet af mobilitet, 7) antal afsluttede undersøgelser og forskningsprojekter.

* *Indførelse af dataindsamlingsmetoder:* 1) oprettelse af databaser for projekterne med henblik på opfølgning og tilsyn (med angivelse af initiativtagere, partnere, modtagere og målgrupper, resultater, slutrapporter, afholdelse af udgifter, indgåelse af forpligtelser og udbetalinger), 2) oprettelse af en database om resultaterne af projekterne (dokumenter, edb-baserede medier, publikationer, der skal udbredes), 3) bidrag til netstedet for udbredelse af information til netværkene og til adresselister over eksperterne i medlemsstaterne.

8.2 Hvordan og hvor hyppigt foregår evalueringen

- Der foretages en årlig intern evaluering på grundlag af de iværksatte projekter, der jævnligt følges op og kontrolleres, og der foretages en tilpasning af målsætningerne og midlerne i det årlige arbejdsprogram, som vedtages af udvalget for programmet og offentliggøres i EFT.
- Der forelægges en årsrapport om resultaterne af programmet for Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet.
- Der foretages en foreløbig uafhængig ekstern evaluering halvvejs gennem programmet, og der aflægges rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.
- Der foretages en afsluttende uafhængig ekstern evaluering ved programmets udløb, og der aflægges rapport til Europa-Parlamentet og Rådet.

9. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

(Finansforordningens artikel 3, stk. 4: "Kommissionen giver, for at forebygge risiko for svig og uregelmæssigheder, i finansieringsoversigten oplysning om eksisterende eller påtænkte forebyggende og beskyttende foranstaltninger.")

I informationsdokumentet om finansiering fra EU og i vejledningen i forvaltning af tilskud gives der oplysninger til initiativtagerne.

Desuden indeholder retningslinjerne for forvaltningen af projekterne og kontraktformularen oplysninger om de eksisterende beskyttelsesforanstaltninger. For eksempel forpligter støttemodtageren sig til at give Kommissionens personale en passende adgang til de steder, hvor aktionen gennemføres, og til alle dokumenter vedrørende den tekniske og finansielle forvaltning af aktionen.

Støttemodtageren accepterer, at Kommissionen og Revisionsretten kan kontrollere, hvordan støtten anvendes, i hele aftalens løbetid og i en periode på fem år efter aftalens udløb.

Kommissionen foretager desuden stikprøvekontrol på stedet.